

Een meisje met klare oogen, en 'n zinnelijk gezichtje; met een koele huid; en die soms wat wee-moedig is, zoo is mij 't werk van Mauve, 't schoonst en zuiverst in zijn aquarellen.

Een meisje die vooral teeder is, en heerlijke lippen, en tanden, en een heerlijkste mond om te kussen heeft; maar die ook altijd de klare koelte van huid heeft, die sommigen hebben, die je op 'n landweg ontmoet.

't Grijs van Mauve tot z'n wit grijs toe is een zuivere kleur van Holland.

Er bestaan misschien nergens ter wereld die oneindig vele nuances, van grijs die hier iederen dag bijna de wolken te zien geven.

Van de zilver-grijzen af tot waterig-zwarte grijzen, ik geloof niet dat er een denkbare intonatie ontbreekt, en alle zijn water-gelijk, zooals de wolken die ze vormen water-vol zijn.

In België is 't dikwijls in verwondering vooral als je wat ver in 't zuiden komt hoe sterk en onaf-gebroken de kleuren daar zijn.

Hier nooit.

Hier is 't grijs altijd in niet te noemen nuances.

Zelfs 't grijs van den mist is daar anders. Als 't avond wordt in Brussel, en van uit 't park St. Gilles je naar de stad kijkt, die aan de horizon een heuvelrand is; de lichten der huizen in de diepten en op de hoogten zijn wonder prachtig.

Dan is 't anders dan hier; meer uit elkaar; niet een enkel grijs is de wereld; maar van onder is dikwijls de kleur, of er stoom op-sloeg.

Laatst zag ik nog een aquarel die de gansche Mauve was. Een vrouw bij 'n houten huisje; in den grond stond 'n vork-vormige boomtak; zij stond er bij, met nat goed om 't neer te leggen, en op te hangen, om te drogen. Alles was door-trokken, gedrenkt van een fijn en vochtig grijs. En die kleur die anders bijna altijd 'n treurige is voor de gewone schilders; in Mauve's intonatie was zij puur en parelend; zacht als iets dat kristalliseerde zeer langzaam.

* * *

Al deze vier hebben iets, een of ander ding, dat in Voerman ook is. Ik zou niet altijd kunnen zeggen wat — er zijn zulke fijne dingen dat je ze bijna niet benaderen kunt met spreken — maar er zijn neigingen verschillend natuurlijk door d'andre, verschillend door 't geheel — maar die in Voerman's werk ook zijn.

De bloemen van Voerman, op de tentoonstelling van Buffa waren zeer inférier aan zijn landschap. Verster's bloemen zijn, en uit de eerste periode als impressionistisch geziene — en *nu* als bloemen, werkelijk bloemen — hier in Holland en in vele andre landen niet overtroffen nog.

Bloemen zijn zeer moeilijk gansch te geven. Er is misschien niets dat,